RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.314 van 13 november 2003
in de zaak A. 143.390/VII-30.957.

In zake : de n.v. DOCPHARMA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten St. CALLENS en St. BRILLON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. DEPRÉ en P. SLEGERS,
kantoor houdende BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30

tussenkomende partijen :

I. 1. de v.z.w. ALGEMENE VERENIGING VAN DE GENEES-MIDDELENINDUSTRIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende BRUSSEL,
Keizerslaan 3

II 2. de n.v. BEXAL,
3. de n.v. SANDOZ,
4. de n.v. EUROGENERICS,
5. de n.v. MERCK,
6. de n.v. RATIOPHARM,
7. de n.v. UNICOPHAR,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat F. JUDO,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DOCPHARMA op 31 oktober 2003 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van “de beslissing d.d. 23 oktober 2003 van de Minister van Sociale Zaken waarbij de Minister tot een groepsgewijze herziening van de hypolipemiërende (vetverlagende) geneesmiddelen overgaat” waarbij “voor het geneesmiddel DOCSIMVASTA 40, 56 filmomhulde tabletten x 40 mg van verzoekster de

toegekende a posteriori controle door de adviserend geneesheer (wordt) omgezet in een voorafgaande machtiging van de adviserend geneesheer";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikkingen van 31 oktober 2003 en 3 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat St. CALLENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat P. SLEGERS, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat F. JUDO, die verschijnt voor de tweede tot en met zevende tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zijn;

2. Overwegende dat de v.z.w. ALGEMENE VERENIGING VAN DE GENEESMIDDELENINDUSTRIE met een verzoekschrift van 6 november 2003 vraagt in de procedure te mogen tussenkomen; dat zij aanvoert o.m. de verdediging van de beroepsbelangen van haar leden tot statutair doel te hebben, dat tot haar leden bedrijven behoren die actief zijn in de farmaceutische sector, en met name in de door de bestreden beslissing betroffen productie van hypolipemiërende geneesmiddelen, en dat zij belang heeft bij het voortbestaan van een besluit dat een globale regeling inhoudt voor de terugbetaling in deze subsector van de

farmaceutische producten, en bijgevolg bij de uitslag van het geschil en bij de tussenkomst;

Overwegende dat de bedoelde vereniging aldus genoegzaam haar belang bij de tussenkomst in huidig geding staaft; dat haar verzoek wordt ingewilligd;

Overwegende dat de n.v. BEXAL, de n.v. SANDOZ, de n.v. EUROGENERICS, de n.v. MERCK, de n.v. RATIOPHARM en de n.v. UNICOPHAR eveneens vragen in de zaak te mogen tussenkomen; dat zij actief zijn in de bedoelde subsector van de farmaceutische industrie; dat ook zij aanvoeren belang te hebben bij het voortbestaan van het bestreden besluit omdat het een globale regeling inhoudt voor de terugbetaling in deze subsector; dat ook hun belang om in de zaak tussen te komen aldus genoegzaam is aangetoond; dat bijgevolg ook hun verzoek wordt ingewilligd ;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij aangaande de voorwaarde betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende aanvoert :

> " A. TEN AANZIEN VAN DE ACTIVITEITEN VAN VERZOEKENDE PARTIJ
>
> 61. Verzoekster is een beursgenoteerde farmaceutisch onderneming (stuk nr. 18) die een van de Belgische pioniers is in de ontwikkeling van generische geneesmiddelen. Gedurende 2001 was Docpharma het best presterende aandeel op de Brusselse beurs en behoorde het tot de twee beste beursintroducties in Europa. Helaas valt sinds 2002 en 2003 de winst van de onderneming tegen en heeft verzoekende partij gigantische kosten gemaakt op basis van de engagementen (schriftelijk van de Minister en mondeling van zijn kabinet en de gemandateerd administratie) die slechts kunnen betaald worden via Docsimvasta in hoofdstuk I of Hoofdstuk IV of zonder (voorafgaande machtiging).
>
> 62. Verzoekster voerde in maart 2003 een kapitaalverhoging van (...) 4.547.183,07 euro door en wenst zich te richten op de ganse Europese markt van generische geneesmiddelen vanuit een sterke Belgische positie. Het bedrijf stelt 125 personeelsleden te werk en is in volle expansie, op dit ogenblik is de Belgische markt van dit Belgisch bedrijf van kapitaal belang.

63. De markt van statines is een uiterst belangrijke markt voor een farmaceutische firma vermits het samen met de markt van de proton pomp inhibitoren het grootste deel van de voorgeschreven geneesmiddelen omvat en goed is voor 11% van de voorgeschreven geneesmiddelen. Het geneesmiddel Zocor is sinds 1 juli 2003 uit patent. Verzoekster wou zijn generiek geneesmiddel op de lijst van terugbetaalbare geneesmiddelen laten opnemen in hoofdstuk I en dit met een prijsdaling van 50% bovenop de verlaging van 38,29% als generisch geneesmiddel. Dit is door de CTG aanvaard, maar werd verworpen door de Minister in zijn beslissing van eind juli 2003 - die verzoekster voor Uw Raad heeft aangevochten - alsmede in de bestreden beslissing.

64. Verzoekster had momenteel een marktvoorsprong van 1-2 maanden op een concurrerend generisch bedrijf en is dus de eerste generische producent die een terugbetaalbare generiek op de markt had kunnen brengen binnen hoofdstuk IV, met een a posteriori controle. Die marktvoorsprong van enkele weken en de mogelijkheid om als eerste op de markt te komen binnen voormelde vergoedingscategorie is voor een generische producent cruciaal. Indien een generische producent er niet in kan slagen om die marktvoorsprong te behouden en indien de producent als eerste de door de Minister goedgekeurde opname in Hoofdstuk IV, met een a posteriori controle, niet verkrijgt is het financieel verlies enorm, gaat de marktvoorsprong verloren, zal de aandelenkoers kelderen en komt de toekomst van het bedrijf in gevaar.

Dit kan worden aangetoond aan de hand van het voorbeeld van de introductie van het generisch product Omeprazole van de firma Merck Generics. Deze firma verkreeg ondanks het feit dat het merkgeneesmiddel in hoofdstuk IV verbleef (onder Bf), de overgang naar Hoofdstuk I (onder B) en met een prijsdaling van 50% bovenop de reeds verlaagde generische prijs. Dit is trouwens hetgeen nu door verzoekster aan de Minister was voorgesteld. Hierdoor verkreeg deze firma een marktaandeel van 22,68 % in aantal (zij verkopen voornamelijk grote verpakkingen) en bekwam zij een marktaandeel van 16,35 % in waarde (stuk nr. 59).

De firma Merck Generics haalde met het product in het eerste kwartaal een omzet van 700.036 EUR in het tweede kwartaal een omzet van 2.954.528 EUR en het derde kwartaal een omzet van 4.854.401 EUR Het betreft hier nochtans een firma met slechts 23 artsenbezoekers daar waar verzoekster 60 artsenbezoekers telt. Dit voorbeeld toont aan dat de volgorde voor op de markt komen cruciaal is en dat verzoekster ervan kan uitgaan dat zij bij een analoog marktaandeel in het vierde kwartaal reeds een zakencijfer van 6,377.992 EUR kan behalen en dit gedurende minstens 10 jaar indien er een transfer is naar hoofdstuk I met een prijsdaling of indien zij haar voorsprong met de goedkeuring van een a posteriori controle kan behouden. Door de bestreden beslissing verliest verzoekster belangrijke inkomsten en kan zij haar marktaandeel niet verwerven, wat een ernstig nadeel uitmaakt.

65. Dit nadeel is bovendien moeilijk te herstellen vermits het op termijn ook onmogelijk wordt om een verloren positie op de markt terug in te nemen. Het verwerven en het behouden van een positie op een markt zoals de geneesmiddelenmarkt waar het aantal spelers en opdrachtgevers beperkt is, is voor de betrokkenen van het allergrootste belang. Het niet verkrijgen of verliezen van die marktpositie is in de regel onomkeerbaar. Het ingeroepen nadeel maakt dan ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

66. Het nadeel dat verzoekster lijdt ingevolge de bestreden beslissing is niet alleen financieel maar ook en vooral moreel, gelet op de zeer belangrijke rol die verzoekster speelt op de markt van de generische geneesmiddelen.

67. De reputatie en geloofwaardigheid van verzoekster als belangrijke generische producent in België wordt immers aangetast door de beslissing van de minister om een toegekende opname in hoofdstuk IV met een a posteriori controle zomaar de volgende dag weer te herzien, Uw Raad oordeelde reeds

eerder in een zaak van een farmaceutische producent wiens voorstel tot opname op de lijst niet werd aanvaard door de Minister, dat deze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel had nu de firma niet alleen een belangrijk financieel nadeel zou lijden maar ook een nadeel van morele aard, rekening houdend met haar reputatie (R.v.St., 27 juni 2003, nr. 121.073). Hetzelfde gaat eveneens op voor verzoekster die vanuit België op nationaal en op internationaal vlak een belangrijke rol als generische producent wil spelen.

68. Een vernietiging van de bestreden beslissing kan het ondertussen ontstane ernstige nadeel voor verzoekster niet ongedaan maken. Een goede reputatie bouwt men immers niet op één dag op, en eens zij is aangetast wordt het vertrouwen van de consument niet snel hersteld.

B.TEN AANZIEN VAN DE HONORERING DOOR VERZOEKENDE PARTIJ VAN HAAR CONTRACTUELE VERBINTENISSEN,

69. Verzoekende partij heeft gelet op de beslissing die op 23 oktober 2003 is bekend gemaakt enorme voorraden van geneesmiddelen aangekocht ten einde haar marktvoorsprong binnen de categorie Hoofdstuk IV, a posteriori controle, te kunnen benutten (stuk nr. 49). Het betreft aankopen ter waarde van (...)3.463.514 euro (stuk nr. 49). Hiervoor werden contractuele afspraken gemaakt die nu niet kunnen worden nagekomen door de plotse nieuwe bestreden beslissing van verwerende partij. Dit brengt een cascade aan vorderingen en eisen tot schadeloosstelling van leveranciers met zich mee,

C.TEN AANZIEN VAN DE ENGAGEMENTEN NAAR DE ARTSEN EN DE PATIËNTEN TOE

70. In massale publicatiecampagnes werd het artsenkorps op de hoogte gebracht van de vergoeding van het geneesmiddel in hoofdstuk IV met a posteriori controle vanaf 1 december 2003 (stukken nrs. 49, 33 t.e.m. 42, 48 en 51 t.e.m. 58). Hierdoor werden talrijke patiënten verwezen door hun artsen naar een afspraak vanaf 1 december teneinde vanaf dan de toegestane terugbetaling te kunnen genieten. De bestreden beslissing schaadt het vertrouwen van artsen en patiënten in het optreden van verzoekende partij als generische producent.

D. BESLUIT

71. De regelgever heeft een besluit uitgevaardigd met het doel de eerdere beslissing van verzoekende partij 'buiten spel te zetten'. Aan verzoekende partij, haar personeel en haar contractanten wordt bij tenuitvoerlegging bijzonder ernstig nadeel berokkend, waarvan het merendeel irreversibel is en niet kan worden hersteld bij of na vernietiging.

72. Uit het voorafgaande volgt dat het bestreden besluit aan verzoekende partij, maar ook aan anderen, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent dat zich voordoet vooraleer de eventuele vernietiging zou tussenkomen en waarvoor het verzoek tot vernietiging verzoekende partij of andere betrokkenen derhalve niet efficiënt kan behoeden en het nadeel niet meer kan worden hersteld door of na vernietiging. Het nadeel is dus zeer ernstig en omzeggens niet herstelbaar.

73.Bijgevolg is aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan";

Overwegende dat de verwerende partij dienaangaande stelt :

"1. - De schorsingsprocedure beoogt te vermijden dat een nadeel zich zou voordoen.

2. - Indien het gevreesde nadeel evenwel reeds ontstaan is en niet meer ongedaan kan worden, heeft de verzoekende partij geen belang bij de procedure` of is deze minstens zonder voorwerp. De procedure is in dergelijk geval niet bij machte om haar doel te bereiken.

III.1.2.1.Moeilijk te herstellen nadeel ten aanzien van de activiteiten van de verzoekende partij

0. - Het nadeel dat de verzoekende partij hierbij beweert te ondervinden, is het verlies van een voorsprong van 1 á 2 maanden op de mededingers. Hoewel dit niet met de werkelijkheid strookt, kan erop gewezen worden dat dit alleszins het belang van de verzoekende partij zou doen varen.

De verzoekende partij zou immers in dat geval deze voorsprong reeds verloren hebben. In dat geval zou de schorsingsprocedure van geen nut zijn om het beweerde nadeel te beperken, laat staan te vermijden.

In de mate het beweerde nadeel bestaat in het verlies van de voorsprong op de markt, zou het nadeel zich reeds gerealiseerd hebben, en heeft de verzoekende partij geen belang bij huidige procedure.

1. - Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt voorgesteld als hoofdzakelijk van financiële aard. De uiteenzettingen en de ijver waarmee de verzoekende partij tracht om, via de ziekte- en invaliditeitsverzekering, haar activiteiten te financieren spreken de bewering tegen dat het nadeel ‘ook en vooral moreel' zou zijn.

2. - Aangaande de financiële schade moet er vooreest aan herinnerd worden dat de rechtspraak van uw Raad duidelijk is. Dergelijke schade is in beginsel niet moeilijk te herstellen. In uitzonderlijke gevallen evenwel kan de financiële schade ernstig te herstellen zijn.

Dit geldt ondermeer wanneer de financiële draagkracht van de onderneming in het gedrang wordt gebracht en het overleven van die firma problematisch wordt.

3. - In huidig geval is dit geenszins het geval, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij tracht te doen blijken. De verzoekende partij haalt een aantal cijfers aan: 4.547.183,07 (euro) kapitaalsverhoging, 125 personeelsleden, waarvan 60 artsenbezoekers, ... Omwille van deze cijfers zou het financieel nadeel ernstig en moeilijk te herstellen zijn.

Deze cijfers zijn vooreerst niet gestaafd. Bovendien moet men ervan uitgaan dat deze cijfers betrekking hebben op de hele onderneming, en dus op alle activiteiten van de onderneming. Huidig geschil heeft evenwel enkel betrekking op een totaal nieuwe activiteit van de onderneming.

De link tussen de cijfers en het nadeel is niet gelegd en geenszins bewezen.

De hypothetische financiële impact van een eventueel vertraagd begin van verkoop van een nieuw product in een markt waar reeds een tiental mededingers aanwezig zijn kan in geen geval een doorslaggevende impact hebben op de financiële draagkracht van de onderneming.

4. - De beweringen van de verzoekende partij raken kant noch wal. De verzoekende partij tracht immers de geneesmiddelenmarkt voor te doen als zou het een gewone vrije markt zijn. Dit is onjuist!

De geneesmiddelenmarkt is een atypische markt. In die markt gelden de vrije mededinging en de regels van vraag en aanbod niet zoals in de andere markten. De uiteindelijke gebruiker van het goed - de patiënt - is niet de beslisser aangaande de aankoop van het goed. Het geneesmiddel wordt immers enkel op medisch voorschrift verkocht.

Het is dus niet de gebruiker, doch de voorschrijver - de arts - die overtuigd moet worden. Het is ook om die reden dat zoveel artsenbezoeken worden gevoerd en dat de reclame omtrent de vergoedbare geneesmiddelen in vakbladen worden geplaatst.

Zowel deontologisch als ook wettelijk zijn de artsen ertoe gedwongen de behandeling voor te schrijven die zij de beste achten. Zij mogen bovendien in beginsel slechts de geneesmiddelen voorschrijven voor de aanwijzingen waarvoor deze geregistreerd zijn.

Op de markt van de hypolipemiërende geneesmiddelen zijn, naast de generiek simvastatines ook nog het referentieproduct - ZOCOR - en een nieuwe statine - LIPITOR - beschikbaar met een aangetoonde therapeutische meerwaarde.

ZOCOR heeft ondertussen een nieuwe aanwijzing laten registreren. Bijgevolg heeft ZOCOR andere vergoedingsmodaliteiten gekregen. ZOCOR is bovendien een merkproduct, een product dat tot stand gekomen is na lang onderzoek en ontwikkeling. Deze wetenschappelijke voorsprong wordt ook door de artsen vaak verkozen.

LIPITOR behoort ook tot de groep van de hypolipemiërende geneesmiddelen. Ook LIPITOR heeft als actief bestanddeel een statine, evenwel een nieuwe. Diens octrooi is inmiddels nog niet vervallen. LIPITOR heeft, in vergelijking met de (ietwat oudere) simvastatine een therapeutische meerwaarde en zal, om die reden vaak verkozen kunnen worden. Dit is immers een element dat, op wetenschappelijk vlak, de voorkeur van de artsen kan medebrengen.

Naast deze merkproducten, die steunen op lange jaren R&D en de daaraan verbonden budgetten en geloofwaardigheid, bestaan een aantal generieke geneesmiddelen, zoals SIMVASTAPHAR, SIMVASTATINE BC, SIMVASTATINE BEXAL, DOCSIMVASTA, SIMVASTATINE EG en SIMVASTATINE-RATIOPHARM. Al deze geneesmiddelen zijn, technisch gelijk.

De doorslaggevende drijfveer om een geneesmiddel voor te schrijven i.p.v. een andere is dus het vertrouwen dat de arts heeft in het geneesmiddel, inzonderheid de molecule en de geregistreerde aanwijzingen.

De verzoekende partij houdt in haar bewoording van het beweerde nadeel geen rekening met deze typische elementen. Het is dan ook niet verbazend dat geen link wordt aangetoond tussen de investeringen en het beweerde nadeel.

Het volstaat immers niet goedkoper te zijn om meer verkocht te worden. Om meer verkocht te worden moet men geloofwaardig overkomen bij de voorschrijvers.

Enkel door haast gelijktijdig met andere generieke, principieel identieke, geneesmiddelen op de markt te komen kan geen sterke marktpositie ingewonnen worden. Het beweerde nadeel is niet bewezen, noch bewijsbaar.

5. - Integendeel! Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij het geneesmiddel niet zelf produceert. Hij koopt het aan en zorgt zelf voor de promotie en de verkoop ervan. De financiële impact van een vergoeding tegen dezelfde voorwaarden als andere statines kan niet dermate doorslaggevend zijn dat zij de financiële draagkracht van de onderneming in het gedrang brengt. De hypothetische financiële impact kan enkel miniem zijn. Het geneesmiddel kan immers verkocht worden, en net zoals de mededingers vergoed worden. Het is bovendien één van de geneesmiddelen van de verzoekende partij, maar wel een nieuw, dat vooralsnog geen inkomsten opbrengt.

6. - Bovendien laat de verzoekende partij blijken dat zij een marktvoorsprong zou hebben die doorslaggevend is. Dit is niet juist!

Zoals hierboven is weergegeven, is de geneesmiddelenmarkt een atypische markt. Het volstaat niet - verre van zelfs - om de eerste te zijn om het grootste marktaandeel te verkrijgen.

DOCSIMVASTA zal - welke de vergoedingsmodaliteiten ook moge wezen - pas op 1 december vergoed kunnen worden. Op diezelfde datum zullen een vijftal andere generieke simvastatines - dezelfde molecule, voor dezelfde aanwijzingen - ook vergoed worden.

De beweerde marktvoorsprong van 1 á 2 maanden is bijgevolg door de feiten weerlegd! Bijgevolg kan er geen sprake zijn van 'verloren positie op de markt terug te nemen'. Alle generieke hypolipodemiërende geneesmiddelen worden gelijktijdig vergoed. De marktpositie zal pas nadien opgebouwd kunnen worden.

Het financieel nadeel is niet aangetoond. Het zou alleszins niet moeilijk te herstellen zijn.

7. - Meer nog, indien uw Raad -per impossibile - de mening toegedaan was dat er toch een nadeel is - quod non - dan nog moet erop gewezen worden dat het nadeel geenszins ernstig is.

Zoals hierboven aangegeven, is de geneesmiddelenmarkt een uiterst bijzondere atypische markt. DOCSIMVASTA wordt op dezelfde dag als de andere concurrerende producten en aan dezelfde voorwaarden vergoed. Evenwel bestaan twee producten die een onmiskenbare therapeutische meerwaarde hebben (ZOCOR en LIPITOR). Gezien de eigenheid van de geneesmiddelenmarkt zou het concurrentieel voordeel slechts marginaal kunnen zijn.

Het beweerde verlies van een marginaal voordeel kan niet ernstig zijn.

8. - Naast het financieel nadeel beweert de verzoekende partij ook een moreel nadeel te ondervinden omwille van de bestreden beslissing.

Verzoekster beweert dat zij schade zou lijden omwille van de aantasting van haar reputatie. Om dit enigszins te staven verwijst de verzoekende partij in eerste instantie naar de verandering van vergoedingsmodaliteiten 'de volgende dag' .

De opname op de lijst werd toegekend bij beslissing van 29 juli 2003. De groepsgewijze wijziging vond evenwel plaats op 23 oktober 2003, na lange besprekingen tussen de verwerende partij en de producenten van (generieke) statines, waaronder de verzoekende partij.

De verzoekende partij voerde, zoals alle producenten en verkopers van statines, onderhandelingen met de verwerende partij om de statines te laten opnemen in hoofdstuk I van de vergoedbare geneesmiddelen.

De groepsgewijze herziening was reeds in het besluit van 29 juli 2003 aangekondigd. De verzoekende partij kon er niet aan twijfelen dat deze relatief snel zou doorgevoerd worden.

Verzoekende partij verwijst zelf naar het beleid dat de Minister van Sociale Zaken wenst te voeren omtrent de terugbetaling van de statines.

Uit het voorgaande blijkt dus onomwonden dat de verzoekende partij moest weten dat haar opname in hoofdstuk IV - a posteriori enigszins onzeker was.

9. - Bovendien heeft de verzoekende partij de schorsing gevraagd van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot opname op de lijst van vergoedbare geneesmiddelen. Deze procedures zijn bij Uw Raad bekend onder de nummers GA 140.943/VII-30.589, 140.944/VII-30.590, 140.945/VII-30.591, 140.940/VII-30.587 en 140.941/VII-30.588. Deze zaken worden allen op de zitting van 6 november 2003 gepleit.

Ingeval de schorsing van die beslissingen wordt bevolen - wat de verzoekende partij verhoopt - zal haar geneesmiddel niet vergoed kunnen worden voordat een andere beslissing aangaande de tegemoetkoming voor deze specialiteit genomen wordt. Vergoeding van het geneesmiddel op 1 december 2003 zou dus hypothetisch zijn.

De verzoekende partij doet dus alle inspanningen om haar opname op de lijst van vergoedbare geneesmiddelen onzeker te behouden.

10. - Niettemin heeft verzoekende partij, vóór de bekendmaking van de beslissing tot opname op de lijst van vergoedbare geneesmiddelen een campagne gestart om die opname met a posteriori controle te laten kennen. De aantasting van de geloofwaardigheid van de verzoekende partij is enkel te wijten aan haar eigen handelen.

Zij heeft er immers alles voor gedaan om een opname op de lijst onzeker te maken en om een andere vergoedingsmodaliteit toegekend te krijgen. Door evenwel, alhoewel zij wist dat er verandering zou komen in de inschrijvingsmodaliteiten en zij deze nastreeft, vóór de officiële bekendmaking van de opname, deze opname met de modaliteiten te promoten, heeft de

verzoekende partij zelf haar beweerde ongeloofwaardigheid in het leven geroepen.

12. - Om de morele schade verder aan te tonen verwijst de verzoekende partij ook nog naar een arrest van uw Raad van 27 juni 2003. (...)

De situatie is geenszins vergelijkbaar.

De zaak die in dit arrest werd beslecht had betrekking op een nieuw, innoverend product. Het product betekende een onbetwistbare plus op het vlak van de vaccins. De firma die daar optrad is de firma GLAXOSMITHKLINE, een producent die hoofdzakelijk nieuwe moleculen en geneesmiddelen ontwikkelt en produceert.

In tegendeel heeft huidig geschil betrekking op een oude molecule, verdeeld door een firma die de molecule niet heeft ontwikkeld, integendeel. DOCSIMAVSTA is een generiek geneesmiddel, dat als dusdanig hetzelfde actief bestanddeel bevat als de referentiespecialiteit ZOCOR. Het octrooi voor deze molecule is heel recentelijk vervallen (op 1 juli 2003). De molecule is dus zo'n 20 jaar oud.

13. - Aangaande het beweerde ernstig nadeel kan dus gesteld worden dat het geneesmiddel evenwel opgenomen is op de lijst en dus in België terugbetaald zal worden, tenzij schorsing van het bestreden besluit. Er is dus geen sprake van aantasting van haar faam en reputatie.

De schorsing zou immers tot effect hebben dat het geneesmiddel niet op deze lijst wordt opgenomen en dus niet terugbetaald wordt!

Er kan dus aan herinnerd worden dat de tegemoetkoming wél toegekend is. Het middel is dus te koop en kan terugbetaald worden in geval het voorgeschreven is voor het gebruik dat aangegeven is. Het (beweerde) nadeel is dus onbestaand en alleszins niet aangetoond. Het zou bovendien pas ontstaan door de gevorderde maatregel, de schorsing.

14. - Net zoals voor de financiële pool van dit beweerde nadeel moet worden opgemerkt dat het hypothetisch nadeel geenszins ernstig kan zijn.

Wat dit betreft, verwijst de verwerende partij naar haar het randnummer 8 in de bespreking van het moeilijk te herstellen nadeel.

Er is dus vooralsnog geen sprake van enig ernstig - laat staan moeilijk te herstellen nadeel.

III.1.2.2 Moeilijk te herstellen nadeel ten aanzien van de honorering van de contractuele verbintenissen van de verzoekende partij.

0. - De verzoekende partij beweert dat, tengevolge de beslissing van 23 oktober 2003, zij haar contractuele verplichtingen niet kan nakomen.

1. - De verzoekende partij toont het beweerde nadeel aangaande de contractuele verbintenissen geenszins aan. Geen enkel contract wordt voorgelegd waaruit zou blijken dat een bepaald aantal dozen op een bepaalde periode zouden moeten worden aangekocht, laat staan verkocht.

Hoe dan ook zou ook dit niet afdoend zijn: slechte commerciële onderhandelingen kunnen niet verweten worden aan de verwerende partij.

Evenzeer moet men erop wijzen dat dit nadeel blijkbaar enkel financieel is, en dat de financiële draagkracht van de onderneming niet in het gedrang wordt gebracht. Overeenkomstig de hierboven herinnerde rechtspraak van uw Raad moet het eventueel nadeel als niet moeilijk te herstellen worden aanzien.

2. De verzoekende partij verliest daarbij verschillende elementen uit het oog:

-het geneesmiddel is reeds op de markt en kan dus verkocht worden,

-de betrokken geneesmiddelen hebben een houdbaarheid van zo'n 3 jaar,

-de geneesmiddelenmarkt is een uiterst bijzondere, atypische markt,

-zij was betrokken bij de besprekingen om de vergoedingsvoorwaarden te wijzigen,

-zij streefde zelf om een wijziging te bekomen,

-de wijziging was reeds aangekondigd in de eerste beslissing...

3. - Vooreerst moet er dus op gewezen worden dat de verzoekende partij niet wordt belet om haar geneesmiddel te verkopen. DOCSIMVASTA werd geregistreerd, voor een aantal aanwijzingen, kreeg een prijs en kan dan ook voorgeschreven worden. Bovendien wordt het geneesmiddel vergoed, tegen dezelfde voorwaarden als de gelijkaardige producten. DOCSIMVASTA kan dus, net zoals de andere producten, verkocht worden. De verzoekende partij kan dus haar voorraad best kwijt.

4. - De houdbaarheid van het geneesmiddel is van zo'n drie jaar. Bijgevolg beschikt de verzoekende partij over een lange periode om de aangekochte stock te verkopen. Een onterecht beweerde marktvoorsprong is niet bewezen Zij is bovendien onjuist. Zij is tenslotte niet afdoend: de normale houdbaarheid van het geneesmiddel is zo'n 3 jaar. Dit is een redelijke termijn om op een bijzonder attractieve en lucratieve markt een positie in te winnen.

De investering steunt in deze materie op een commercieel risico. Het op de markt brengen van een geneesmiddel is niet voldoende om met zekerheid te kunnen beweren dat men er winst mee zal boeken. Het risico is inherent aan de handeling zelf. De aankoop van een zekere hoeveelheid product is aan deze wens gebonden.

De verzoekende partij is deze eigenheden van de farmaceutische markt bewust. Tevens heeft DOCPHARMA kennis van tal van concurrenten. DOCPHARMA weet dus best dat de markt specifiek en enorm concurrentieel is. De commerciële risico's die aan het betreden van dergelijke markt verbonden zijn moest de verzoekende partij hoe dan ook kennen.

Het beweerde nadeel bestaat in het normaal risico dat aan de introductie van een nieuw product verbonden is. Het zou niet liggen aan de bestreden beslissing.

5. - De geneesmiddelenmarkt is een bijzonder atypische markt. Het volstaat dus niet om te beweren dat men de eerste is (wat bovendien onjuist is) om ook het meest te verkopen.

Het beweerde nadeel hangt nauw samen met de eigenheid van deze markt. Het risico om niet de gehele stock dadelijk te verkopen is op dergelijke atypische markt nog groter dan op eender welke markt. Er is geen nadeel verbonden aan de bestreden beslissing.

6. - De verzoekende partij was betrokken bij de besprekingen teneinde de vergoedingsmodaliteiten te veranderen. Zij bevestigt immers in haar verzoekschrift dat zij ernaar uitzag. Zij wist dus dat alle generieke statines dezelfde vergoedingsvoorwaarden zouden toegekend krijgen.

Verzoekende partij wist dus dat zij niet als enige op de markt zou komen en niet als enige vergoed zou zijn. Door evenwel een grote stock aan te kopen, zonder rekening te houden met de voorspelbare mededinging en de voorspelbare wijziging, heeft de verzoekende partij het beweerde nadeel zelf doen ontstaan.

Het nadeel dat men zelf doet ontstaan kan niet in aanmerking komen voor een schorsing.

7. - Hetzelfde geldt voor de inspanningen die de verzoekende partij leverde om een wijziging te bekomen. Ook dit duidt erop dat de vergoedingsmodaliteiten wellicht zouden kunnen veranderen en dat de beweerde contractuele afspraken voorbarig waren. Zij waren alleszins blijkbaar onzorgvuldig gesloten.

De eigen verantwoordelijkheid van de verzoekende partij in het beweerde nadeel kan niet in aanmerking komen voor de vaststelling van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Integendeel moet men opmerken dat het nadeel onbestaand is en alleszins niet ernstig, laat staan moeilijk te herstellen zou zijn.

8. - Ook het feit dat de wijziging reeds aangekondigd was in de eerste beslissing duidt erop dat de verzoekende partij, zou ze een nadeel ondervinden, dit nadeel zelf heeft doen ontstaan door haar onzorgvuldig handelen.

Het zelf geschapen nadeel komt terecht niet in aanmerking voor een schorsing

Er is geen nadeel.

9. - Hoe dan ook, mocht uw Raad de mening toegedaan zijn dat er inderdaad een nadeel bestaat, dit nadeel is geenszins ernstig.

Zoals hierboven aangegeven (is) er geen verschil aan tijdstip van begin van tegemoetkoming. Er is dus op dat vlak geen voordeel. Integendeel, reeds gekende en geapprecieerde middelen zijn reeds op de markt en vergoed (ZOCOR en LIPITOR).

Ook al was er een vroegere tegemoetkoming geweest - quod non - zou de verzoekende partij niet automatisch ook een marktvoorsprong hebben genoten. De eigenheid van de geneesmiddelenmarkt verzet zich daartegen.

Het hypothetisch voordeel zou miniem geweest zijn. Het verlies van een miniem voordeel is geen ernstig nadeel.

10. - Tenslotte moet erop gewezen worden dat het nadeel hoe dan ook niet moeilijk te herstellen zou zijn. Het -voor de verwerende partij en voor uw Raad onbekend - contract zou een minimumaflevering kunnen voorzien, met een eventueel strafbeding. Deze geldsom kan niet dermate hoog liggen dat het voortbestaan van de firma in het gedrang wordt gebracht.

Zo ja zou dit evenwel aantonen dat de verzoekende partij slechte commerciële onderhandelingen gevoerd heeft, of dat haar financiële draagkracht reeds van tevoren slecht was. In beide gevallen is de beweerde foutieve handeling van de verwerende partij niet de oorzaak van de beweerde schade. De zelf berokkende schade komt niet in aanmerking voor het nadeel dat leidt tot een schorsing.

III.1.2.3. Moeilijk te herstellen nadeel ten aanzien van de engagementen ten aanzien van de patiënten en de artsen.

1. - De verzoekende partij haalt hier opnieuw een nadeel aan dat zijzelf heeft doen ontstaan.

2. - De verzoekende partij meent immers dat haar geloofwaardigheid geschonden is. Zij heeft immers campagnes gevoerd om de opname in Hoofdstuk IV - a posteriori bekend te maken. Dit blijkt uit tal van publicaties die dateren van de maand september 2003.

3. - Ter herinnering kan erop gewezen worden dat de beslissing om DOCSIMVASTA op te nemen in hoofdstuk IV -a posteriori op 23 oktober werd gepubliceerd. Ondertussen voerde DOCPHARMA onderhandelingen om de vergoedingsmodaliteiten te doen veranderen, ondertussen had DOCPHARMA de beslissing waaromtrent zij reclame voerde aangevochten, die beslissing meldde reeds aan dat er een groepsgewijze herziening gaande was, ...

4. - Eens temeer heeft de verzoekende partij onzorgvuldig gehandeld. De verzoekende partij kan geenszins de verwerende partij verantwoordelijk stellen voor dit beweerd nadeel.

5. - Tevergeefs zou de verzoekende partij evenwel trachten aan te halen dat zij die reclame op voorhand moest voeren. Het is immers zo dat de termijn tussen publicatie en inwerkingtreding juist die bekendmaking van de vergoedingsmodaliteiten moet mogelijk maken. Door evenwel vooraf reeds een bestreden beslissing - die dus onwettig werd geacht - bekend te maken, heeft de verzoekende partij zelf haar beweerde nadeel doen ontstaan.

De bestreden beslissing heeft dus geen nadeel doen ontstaan. Het zijn de handelingen van de verzoekende partij die dit eventueel nadeel zouden hebben gebaard.

Bij afwezigheid aan enig (ernstig, laat staan moeilijk te herstellen) nadeel, moet de vordering ongegrond verklaard worden";

Overwegende dat de tussenkomende partijen stellen :

"Uit dit betoog kan immers worden afgeleid dat het door haar aangevoerde nadeel in wezen financieel en moreel van aard is .

Volgens de vaste rechtspraak van uw Raad zijn dergelijke vormen van nadeel in beginsel herstelbaar, zodat het aan verzoekende partij toekomt om gegevens aan te brengen die dit vermoeden kunnen omkeren. Verzoekende partij slaagt daar te dezen echter geenszins in.

Wat het financiële nadeel betreft, poneert zij op p. 17 van haar verzoekschrift dat 'de toekomst van het bedrijf in gevaar' zou komen, maar dit wordt geenszins geconcretiseerd op basis van concrete veronderstellingen, laat staan door middel van eenduidige cijfergegevens, terwijl dit een conditio sine qua non is voor de inwilliging van een schorsingsberoep .

Daarenboven heeft uw Raad geoordeeld dat met name in het kader van de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, waar de repliekmogelijkheid van de verwerende en tussenkomende partijen uitermate beperkt is, de gegevens die moeten toelaten het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op zijn mérites te beoordelen, des te meer concreet moeten zijn en moeten kunnen worden afgeleid uit de stukken die het verzoekschrift vergezellen. Dit is hier echter absoluut niet het geval.

Integendeel, de enige concrete cijfergegevens waarop verzoekende partij zich beroept, hebben geen betrekking op haarzelf, maar wel op de firma MERCK, vierde tussenkomende partij in deze procedure. Het ontgaat tussenkomende partij volkomen hoe deze gegevens aannemelijk zouden kunnen maken dat DOCPHARMA (en dus niet MERCK) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou lijden door de aangevochten beslissing.

Bij nadere analyse van de redenering van verzoekende partij, blijkt trouwens dat zij zich niet zozeer beroept op een concreet nadeel, maar wel op het verlies van een kans om een ongetwijfeld belangrijk, maar volkomen hypothetisch voordeel te halen, te weten een marktvoorsprong die zich zou moeten concretiseren in een exponentieel groeiend marktaandeel.

Daarbij valt het enerzijds op dat verzoekende partij nalaat haar zogenaamde marktvoorsprong aan te tonen, zodat de redenering ter zake niet kan worden aanvaard.

Anderzijds valt niet in te zien hoe er sprake zou kunnen zijn van een moeilijk te herstellen nadeel dat zou leiden tot de onherroepelijke ondergang van verzoekende partij, wanneer deze er niet in zou slagen haar marktaandeel aanzienlijk (er wordt echter niet gespecificeerd hoeveel) te vergroten. Indien de redenering van verzoekende partij zou moeten worden aangenomen, zou immers geheel onbegrijpelijk worden waarom de 'onherroepelijke ondergang' nog niet heeft plaatsgevonden, vermits deze enkel kan worden vermeden door een toekomstige exponentiële toename van het marktaandeel.

Zelfs indien de redenering van verzoekende partij met betrekking tot dit financiële nadeel zou kunnen worden aanvaard - quod certissime non - dan nog moet worden vastgesteld dat dit nadeel niet zozeer voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar wel uit de houding van verzoekende partij zelf, die ervoor geopteerd heeft grote commerciële risico's te lopen door vooruit te lopen op de 'definitieve' beslissing van tegenpartij (nl. die van 21 oktober 2003) die trouwens geenszins niet voor herziening vatbaar is. Wanneer zij ervoor opteert 'gigantische kosten' te maken, die enkel kunnen worden betaald indien Docsimvasta in hoofdstuk I of hoofdstuk IV zonder (voorafgaande) aanvraag terechtkomt, is dat een keuze van verzoekende partij. Indien zij in dezelfde context 'enorme voorraden van geneesmiddelen' aankoopt, waarbij 'contractuele afspraken gemaakt [werden] die nu niet kunnen worden nagekomen' of 'massale publicatiecampagnes' heeft gevoerd ten aanzien van het artsenkorps, is dat haar

goed recht, maar mag zij deze gegevens achteraf niet laten gelden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wanneer de context - die op het moment van genoemde beleidsbeslissingen nog in volle beweging was - en cours de route wijzigt. Het tegendeel beweren zou ertoe leiden dat zowat elk economisch risico waarbij een administratieve overheid ook maar zijdelings een rol speelt erkend zou moeten worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Een dergelijke redenering is vanzelfsprekend absurd.

Een en ander geldt des te meer nu verzoekende partij - eens te meer zonder enig nader bewijs - poneert dat de door haar aangekochte geneesmiddelen een beperkte houdbaarheidsdatum hebben, die ertoe leidt dat zij de komende weken op de markt moeten worden gebracht. Niet alleen ontbreekt elke aanduiding van de feitelijke vervaldatum van de desbetreffende partijen, maar daarenboven rijst de vraag of het vanwege verzoekende partij wel erg verstandig was om in een evoluerend regelgevend kader een dergelijk majeur risico te lopen. In geen geval kunnen de tussenkomende partij en haar leden hiervan de gevolgen moeten dragen.

Ook het morele nadeel (eveneens in principe niet moeilijk te herstellen) kan verzoekende partij geen soelaas bieden. Niet alleen wordt dit nadeel nauwelijks concreet aannemelijk gemaakt, het enige aspect dat met name wordt genoemd (te weten de engagementen naar de artsen en de patiënten toe) is volkomen op het conto van verzoekende partij te schrijven.

Een vergelijking met het door verzoekende partij aangehaalde arrest van uw Raad in zake GLAXOSMITHKLINE is ter zake overigens bijzonder leerrijk.

Waar het inderdaad zo is dat uw Raad in dit bijzondere geval heeft aanvaard dat een gecombineerd financieel en moreel nadeel als moeilijk te herstellen en ernstig kon worden aanvaard, heeft dit alles te maken met enkele specifieke omstandigheden die te dezen op geen enkele wijze voorhanden zijn, te weten:

- het feit dat de bestreden beslissing gegrond was op motieven die door uw Raad in een eerder arrest tussen dezelfde partijen reeds onwettig waren bevonden;
- het feit dat de terugbetalingsvraag betrekking had op een bijzonder beperkte en gespecialiseerde markt;
- de belangrijke inspanningen en investeringen van de toenmalige verzoekende partij inzake onderzoek en ontwikkeling.

Geen van deze gegevens is te dezen echter voorhanden, vermits er geen sprake is van een eerder arrest tussen partijen, verzoekende partij zelf toegeeft dat de desbetreffende markt ‘het grootste deel van de voorgeschreven geneesmiddelen omvat’ en verzoekende partij uit de aard van de zaak geen belangrijke investeringen heeft gedaan inzake onderzoek en ontwikkeling, nu de hangende zaak de terugbetaling van een generisch geneesmiddel betreft. Een generisch geneesmiddel ‘teert’ in wezen op voorheen door derden gedane investeringen

Aan de tweede schorsingsvoorwaarde is bijgevolg hoegenaamd niet voldaan”;

4.2. Overwegende dat in de huidige stand van het geding blijkt dat het concrete gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is dat de farmaceutische specialiteit van de verzoekende partij nog alleen terugbetaalbaar is in het ziekteverzekeringsstelsel, wanneer voorafgaandelijk de machtiging van de adviserend geneesheer werd verkregen, daar waar in de huidige regeling, die in werking treedt op 1 december 2003, alleen een a posteriori controle door die arts wordt vereist;

Overwegende dat de verzoekende partij de ingeroepen "marktvoorsprong van 1-2 maanden" op een -overigens niet nader genoemd- "concurrerend generisch bedrijf", niet nader specifieert, en dus ook niet uitlegt hoe dit te rijmen valt met de tussenkomst van zes concurrerende bedrijven die soortgelijke producten vervaardigen of verhandelen; dat het product van de verzoekende partij pas op 1 december 2003 terugbetaalbaar wordt, dit in tegenstelling tot de specialiteiten van diverse bedrijven uit dezelfde subsector, waaronder tussenkomende partijen, die thans reeds terugbetaalbaar zijn, weze het mits voorafgaande machtiging; dat dit alvast de ingeroepen "marktvoorsprong" sterk relativeert; dat bovendien niet wordt geargumenteerd, laat staan aannemelijk gemaakt, dat het voorschrijfgedrag van de geneesheren alleen of hoofdzakelijk wordt bepaald door het al dan niet vereist zijn van een voorafgaande machtiging door de adviserend geneesheer; dat bijgevolg moet worden besloten dat, bij gebreke aan concrete toelichting door de verzoekende partij in haar verzoekschrift, de aangevoerde marktvoorsprong hypothetisch is, en dat het bestaan ervan minstens niet aannemelijk is gemaakt;

Overwegende, met betrekking tot het ingeroepen "enorm financieel verlies", dat de verzoekende partij niet concreet aangeeft welk aandeel het betrokken product in haar totale omzet vertegenwoordigt; dat het argument dat de verzoekende partij "gigantische kosten" heeft gemaakt op basis van de engagementen van de verwerende partij die slechts kunnen worden betaald via het product in kwestie, evenmin concreet wordt onderbouwd; dat hierbij o.m. dient bedacht dat de verzoekende partij het bedoelde geneesmiddel niet zelf produceert, doch enkel commercialiseert; dat bovendien uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij heel goed op de hoogte was van het feit dat de verwerende partij een groepsgewijze herziening van de terugbetalingsregeling voor de betrokken subsector aan het uitwerken was; dat trouwens in het besluit waarop de verzoekende partij zich thans beroept expliciet naar die groepsgewijze herziening werd verwezen; dat in die omstandigheden de verzoekende partij met het maken van de ingeroepen kosten, in de veronderstelling dat die voor haar werkelijk "gigantisch" waren, bewust een toch wel erg groot risico heeft genomen; dat het aangevoerde nadeel dan ook veeleer voortvloeit uit het eigengereid handelen van de verzoekende partij dan uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende, met betrekking tot het aangevoerde moreel nadeel, dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat het loutere feit dat voortaan de terugbetaling van het product van de verzoekende partij aan een voorafgaande machtiging wordt

onderworpen, en een a posteriori controle niet meer volstaat, de “reputatie en geloofwaardigheid” van die partij aantast, al was het maar omdat de verzoekende partij door het bestreden besluit aan dezelfde voorwaarden wordt onderworpen als deze die gelden voor haar concurrenten;

Overwegende, ten aanzien van de ingeroepen aankopen en contractuele verbintenissen en “engagementen naar de artsen en de patiënten toe”, dat, zoals hierboven reeds werd gesteld, met het in de gegeven omstandigheden aankopen van “enorme vooraden van geneesmiddelen”, en het aangaan van de ingeroepen engagementen, de verzoekende partij bewust een dermate groot risico nam dat het ingeroepen nadeel, in de mate dat het meer dan een vergoedbaar financieel nadeel uitmaakt, veeleer uit haar eigengereid handelen, dan uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, voortvloeit;

Overwegende dat uit het bovenstaande wordt besloten dat aan de derde constitutieve schorsingsvoorwaarde niet is voldaan; dat dit volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de v.z.w. ALGEMENE VERENIGING VAN DE GENEESMIDDELENINDUSTRIE, de n.v. BEXAL, de n.v. SANDOZ, de n.v. EUROGENERICS, de n.v. MERCK, de n.v. RATIOPHARM en de n.v. UNICOPHAR worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 875 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een zevende.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november tweeduizend en drie, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS **R. STEVENS**